

[Indenrigsministeren.]

det eller de Koppetilfælde, der optræder. Hvis Forholdet med det eller de Koppetilfælde, der optræder, er det, at de paagældende Mennesker ikke i større Omfang har været i Forbindelse med Omverdenen i den Tid, der er gaaet forud, ja, saa vil man kunne indskrænke sig til at foretage en Vaccinering i Ejendommene deromkring, medens man selv om der kun er Tale om et lignende Antal Tilfælde, til andre Tider maa gaa til et langt større Antal Revaccinationer, fordi de paagældende har været i Forbindelse med mange Mennesker i Inkubationstiden.

Med Hensyn til min Sammenligning mellem Risikoen ved Vaccination og Risiko ved at gaa til Tandlæge maa jeg overfor det ærede Medlem, der talte om Forholdet mellem Tro og Viden, sige, at England er at af de Lande, hvor denne Encephalitis er optraadt hyppigst, saa vidt man kan konstatere i hvert Fald, og der er kun Tale om eet Tilfælde for hver 50 000 Vaccinationer. Det forekommer mig derfor, at jeg i hvert Fald paa dette Omraade dog maaske har tilstrækkelig Viden bagved mig til at kunne foretage en saadan Sammenligning.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Axel Dam, at man kan nok sige, at man først sender Barnet til Tandlægen, naar det er sygt — jeg maa nu sige, at Udtrykket „Sygdom“ er maaske ikke helt det rigtige at anvende under Hensyn til Nutidens Tandpleje, som netop i høj Grad er forebyggende —, men det er dog muligt, at man kan betragte Faren for den forfærdelige Sygdom, som Kopper er, som en lige saa stor Grund til at sende et Barn til Vaccination, som Hensynet til, om et Barns Tænder bliver mere eller mindre smukke, eller om nogle af dem helt skulde fortæres, kan være det til at sende det til Tandlægen. (*Axel Dam:* Vi har ikke tvungen Tandpleje). Nej, det har vi ikke, men det var jo Risikoen, der var Tale om, og her er det, jeg stadig maa bebrejde det ærede Medlem, at han paa saa løst et Grundlag, som det viste sig at være, søger at indskærpe Befolkningen, at der er Livsfare i mange, mange Tilfælde. Det viser sig, at det ærede Medlems Grundlag var noget Materiale, han havde faaet sendt ind ad Døren, hvor det blev sagt, at saa og saa mange her i Danmark havde faaet denne Hjernebetændelse. Det er allerede oplyst her i Dag, at det har ikke her i Landet kunnet konstateres, hvorvidt disse Tilfælde var en Følge af Vaccinationen eller ikke, fordi man simpelt hen har sat sig imod Obduktion i disse Tilfælde. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem skulde sige

til Befolkningen, inden Debatten slutter, at han mente det ikke saa alvorligt, for han kendte for lidt til det, inden han opløftede dette Raab om Fare.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vilde saa gerne tro paa den højtærede Ministers Viden om Forholdet mellem Tandlægebehandling og Vaccination, men da Ministeren netop har haanet min Tro, vover jeg ikke at give mig den i Vold, og derfor beder jeg Ministeren dokumentere sin Viden ved til det Tal, han har opgivet med Hensyn til Vaccination, nemlig 1 til 50 000, at føje Tallet for Dødsfald ved Tandlægebehandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg tager Tallet: 1 til 50 000 som Udtryk for en umaadelig ringe Risiko, paa samme Maade som vi ved, at der er en Risiko, men en umaadelig lille Risiko ved at gaa til Tandlæge, og paa samme Maade som det ærede Medlem ved, at naar han om Morgen gaar ud af Døren, er der en meget ringe Risiko for, at han faar en Tagsten i Hovedet, hvilket dog ikke forhindrer det ærede Medlem i at bevæge sig herind.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil gerne anerkende den elegante Form, under hvilken Ministeren indrømmede, at han ikke havde nogen Viden, men kun Tro.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Christensen (Høng): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Statens Seminarier.

Forhandlingen genoptoges.